

Между това той, като тичаше отъ стажъ въ стажъ, отвори и единъ стажъ, въ който, при единъ дрънкалъ блудницъ подплетихтъ, първыйтъ съездъ на Поликарпа, кафеждията, жреце на Венерж. На непрѣдизвѣстеното вмѣжаніе Тласково въ стажтъ му, той скочи, впусна ся връзъ него и выкаше:

— Кой си ты, бре Господине, та влѣзвашъ въ чужды-тъ камары да разваляшь спокойствіе-то на свѣтъ-тъ?

— Майкж ми! видѣ ли ты майкж ми?

— Да земе дяволътъ и тебе и майкж ти, и дѣцата ѳ и на дѣцата ѳ дѣцата! Разбрали? Вънъ! вънъ! рече кафеждията, като го истласкуваше съ жилавж ржжж, вънъ, бре говедо! И съсъ силно блѣснуваніе гледаше да тласне и тласна Тласка на вънъ; но той свари та ся докона за ошійникътъ му и го повлече подирѣ си. И двамата мжжіе ся склопчихж прѣдъ вратата и за нѣколко минути, колкото трая борбата, чувахж ся бушници, удары, тунтенія, псувни и проклетія. Стекохж ся тамо и всичкытъ блудници да видятъ да не ги растърватъ, а токо до тѣхъ дѣто ся біяхж, отвори хж ся едни врата и на тѣхъ ся подаде съсъ свѣщъ въ ржжж, млада една блудница съ познато лице.

Кафеждията вече бѣше принудилъ Тласка да земе да ся брани вмѣсто да напада, когато очитѣ му надиххж връвъ младхтж женж която бѣше ся подава на вратата.

Той ся засяна въ нежъ, ржцѣтъ му ослаби хжж тутакъ си и Тласко ся измѣниж отъ ржцѣтъ му, а той слѣдъ малко почудваніе, извика:

— Ураніо!

На това извикваніе, момата отговори и тя съ извикваніе. И двамата ся исправихж единъ срѣщу други, смаяны като да бѣше ся трѣснжло между тѣхъ.

Но првъ дойде на себе си кафеждията.

— Що щѣте тука, Господже Ураніо?